

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **Mgr. V. Ž.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Brachem, LL.M.
se sídlem Praha 11, Roztylská 1860/1

proti
žalovanému: **ředitel Vazební věznice Praha Ruzyně**
se sídlem Praha 6, Staré náměstí 3/12

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany před nezákonným zásahem a žádala, aby soud určil, že zásah a donucení příslušníků justiční stráže Okresního soudu Praha-východ použité dne 13. 6. 2022 vůči žalobkyni byly nezákonné.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Soud doplňuje, že žaloba žalobkyně rovněž směřovala proti zásahu Policie České republiky, ke kterému došlo dne 13. 6. 2022 a který bezprostředně navazoval na zásah justiční stráže, avšak tento zásah soud usnesením ze dne 28. 3. 2023, č. j. 17 A 70/2022-53, vyloučil k samostatnému projednání. Zásah Policie České republiky je tak projednáván soudem pod samostatnou spisovou značkou, konkrétně sp. zn. 17 A 27/2023.

II. Obsah žaloby

3. V úvodu podané žaloby žalobkyně uvedla, že se dne 13. 6. 2022 účastnila jednání u Okresního soudu Praha-východ, sp. zn. 36 EVC 10/2019. V rámci tohoto jednání byla žalobkyně bez problémů vyslechnuta jako svědkyně. Následně bylo ze strany rozhodující soudkyně JUDr. T. D. (dále jen „soudkyně“) umožněno žalobkyni zůstat v jednacích místnostech. Žalobkyni se nelíbil průběh jednání a zasahovala do něj verbálními vstupy. Po poslední výzvě soudkyně, aby žalobkyně přestala zasahovat do jednání, nedošlo žalobkyni k opuštění jednacích místností, i když k tomu měla být soudkyní vyzvána. Soudkyně měla žalobkyni poučit o možnosti vykázaní z jednacích místností, pokud takové jednání bude pokračovat. Následně žalobkyně opustila jednací místnost. Po chvíli se žalobkyně bez zaklepání vrátila do jednacích místností. Zůstala stát v blízkosti místa určeného pro výslech svědků a měla opětovně hlasitě a nevybíravými slovy sdělovat svůj nesouhlas s průběhem jednání a prováděním dokazování a poukazovat na dopady projednávané události na její život. Žalobkyně měla vypadat rozrušeně a měla ztrácet kontrolu nad svým chováním, přičemž měla být upozorněna na možnost uložení pořádkové pokuty v případě, že se její chování bude opakovat. Žalobkyně měla ve verbálních výpadech směrem k soudkyni pokračovat, přičemž soudkyně jí za toto chování udělila pokutu ve výši 5 000 Kč (viz usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 13. 6. 2022, č. j. 36 EVC 10/2019–154). Soudkyně následně došla k názoru, že bude muset přivolat příslušníky justiční stráže. Žalobkyně však opustila jednací místnost bez pomoci příslušníků justiční stráže, byť byli přivoláni.
4. Následně poté, kdy žalobkyně již čekala v předsálí jednacích síní, a to aniž by cokoliv konala anebo vyrušovala, kdy pouze čekala na zástupkyni žalobce (manžel žalobkyně) v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 36 EVC 16/2019, k žalobkyni přistoupil příslušník justiční stráže a začal vůči ní konat úkony, o kterých hovořil jako o zákonných, a to aniž by specifikoval, co aktuálně ho k tomu vede. Žalobkyně byla doslova obtěžována výzvami k odchodu z budovy Okresního soudu Praha-východ, aniž by k tomu byl oprávněný požadavek. Žalobkyně opakovaně zdůrazňovala, že nic nikomu nedělala a nikoho nerušila. Z tohoto hlediska byly dle žalobkyně jakékoliv požadavky nezákonné a zejména fakticky neoprávněné, neboť budova soudu je veřejná a její přítomnost na místě byla oprávněná. Následně po proběhlé diskusi mezi žalobkyní a příslušníkem justiční stráže k nim přistoupila další příslušnice justiční stráže, která rozhádané osoby vyzvala k postoupení do nižšího patra, tj. do příchozí recepce budovy, což se stalo. Zde došlo k dalším konfliktům zejména verbálním s příslušníky justiční stráže. Poté, kdy i zde žalobkyně odmítala akceptovat pokyny justiční stráže, došlo k přivolání příslušníků Policie ČR, a to bohužel v situaci, kdy se žalobkyni velmi zdravotně přitížilo v důsledku afektovaného a nezákonného přístupu příslušníků justiční stráže. Po příjezdu příslušníků Policie ČR a po použití prostředků fyzické síly (aniž by se žalobkyně bránila) došlo nejenom k dalšímu výraznému zdravotnímu přitížení, ale i k zdravotním následkům přímo na těle (pohmožděliny) žalobkyně.
5. Uzavřela, že doposud má zásadní zdravotní potíže psychického rázu, které musí léčit vyšší medikací. Na postup příslušníků justiční stráže si žalobkyně stěžovala, stížnost však nebyla doposud vyřízena.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

6. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že stížnost žalobkyně na postup příslušníků justiční stráže ze dne 13. 6. 2022 u Okresního soudu Praha–východ mu byla postoupena k vyřízení dne 30. 6. 2022. Ve stížnosti žalobkyně mimo jiné sdělovala, že mělo dojít k nepřiměřenému tělesnému kontaktu a fyzickému napadení žalobkyně členem justiční stráže, které dle chápání žalobkyně naplňovalo i znaky trestného činu. Prošetřením uvedené stížnosti, zejména provedenou analýzou kamerových záznamů z budovy Okresního soudu Praha–východ, nebylo jakékoliv fyzické násilí ze strany příslušníka justiční stráže zjištěno. K tělesnému kontaktu žalovaný sdělil, že k tomuto došlo, ale nikoliv ze strany příslušníka justiční stráže, kterým je nrap. T. L., nýbrž ze strany žalobkyně, která se během rozmluvy s uvedeným příslušníkem razantně rozešla směrem do jednací síně, z které byla vykázána, neboť ze strany soudkyně byla vyslovena žádost o zamezení vstupu žalobkyně do jednací síně, aby žalobkyně dále nenarušovala soudní jednání. Nrap. L. žalobkyni pouze zastoupil cestu svým tělem a rozpaženou rukou, přičemž žalobkyně se o něho zastavila a následně se opět usadila na lavici umístěnou před jednací síní. Nelze tedy hovořit o žádném fyzickém útoku nebo nepřiměřeném fyzickém kontaktu.
7. Poskytnuté kamerové záznamy neobsahují audio záznam, tedy nelze na základě tohoto říci, co mezi žalobkyní a příslušníky justiční stráže verbálně proběhlo. Při vyhodnocení stížnosti, vzhledem k jednání žalobkyně, která se i přes vykázání z jednací síně snažila do uvedené síně vstoupit, žalovaný vycházel z tvrzení příslušníků justiční stráže nrap. L. a ppor. Mgr. Š. K., kteří shodně tvrdili, že žalobkyně v prostorách Okresního soudu Praha–východ narušovala pořádek křikem a vulgárními urážkami směrem k soudkyni a přítomným členům justiční stráže, kteří žádali žalobkyni, aby v prostorách soudu nenarušovala pořádek, jinak bude muset být z prostor soudu vykázána. K vykázání žalobkyně v důsledku jejího jednání skutečně došlo. Žalovaný odkázal na § 17 odst. 1 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky (dále jen „zákon č. 555/1992 Sb.“), s tím, že uvedení příslušníci justiční stráže se snažili situaci řešit, a to i s ohledem na zachování důstojnosti osoby, která narušovala pořádek v budově soudu, bez použití donucovacích prostředků. Rovněž z vyjádření, s podporou kamerových záznamů, je zřejmé, že nrap. L. přivolal Policii ČR již v prostoru chodby před jednací síní a nikoliv, jak tvrdí žalobkyně, po proběhnutí dalších konfliktů, kdy žalobkyně v žalobě podsouvá i jiný typ konfliktu než verbální použitím fráze „zejména verbálních“, ve vstupní hale, kdy opět měla žalobkyně neuposlechnout výzev příslušníků justiční stráže. Z kamerových záznamů vyplývá, že zhoršení zdravotního stavu žalobkyně nastalo po použití donucovacích prostředků Policíí ČR, která se dostavila do vstupní haly Okresního soudu Praha–východ, načež byla žalobkyni přivolána zdravotní záchranná služba.
8. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
9. V podání ze dne 6. 10. 2022 žalobkyně rozvinula svá tvrzení z podané žaloby, když zejména poukázala na skutečnost, že v okamžiku, kdy seděla na lavici před jednací síní, k ní přistoupil příslušník justiční stráže a strčil do ní se slovy, aby mu dala občanský průkaz. Na to žalobkyně uvedla, že občanský průkaz dala přímo jemu při vstupu do budovy Okresního soudu Praha–východ a že tyto údaje jsou již zaznamenány. Následně tento příslušník justiční stráže odešel někam za roh a telefonoval, později k ní přistoupila další příslušnice justiční stráže. Ta žalobkyni vyzvala, aby s ní šla po schodech dolu do vstupního vestibulu budovy soudu. Příslušník justiční stráže (muž) šel pak dolu také a žalobkyni neustále vybízel k tomu, aby ihned opustila budovu soudu. Žalobkyně na to zareagovala slovy, že není tak povinná činit, protože nic neudělala a že tady čeká na právní zástupkyni žalobce. Následně se ukázalo, Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

že příslušník justiční stráže bez toho, aby věc v rámci svých kompetencí adekvátně vyřešil, volal příslušníky Policie ČR, kteří přišli do několika minut poté, co žalobkyně již seděla ve vestibulu budovy. Žalobkyně podotkla, že byla ve stavu, kdy potřebovala sedět a oddychnout si. Celé neadekvátní jednání příslušníka justiční stráže na ni zapůsobilo velice negativně, potřebovala se napít. Po příchodu příslušníků Policie ČR se situace vyhrotila, ti se sešli u pultíku příslušníků justiční stráže, načež z úst jednoho z policistů zaznělo „*vždyť tam jen sedí a nic nedělá*“. Navíc i z pohledu na žalobkyni muselo být každému zjevné, že žalobkyně není fyzicky v pořádku, byla vysílená a zcela psychicky zdeptaná příslušníkem justiční stráže.

10. Žalobkyně měla za to, že jednání, úkony a zásah příslušníků justiční stráže byly zcela neadekvátní a nezákonné. Žalobkyně opustila jednací síň sama, nebylo potřeba volat Policii ČR. Pokud justiční stráž posoudila, že je potřeba použít donucovací prostředky, měla je použít sama. Je zcela nepochopitelné, proč příslušník justiční stráže volal orgány Policie ČR. Příslušník justiční stráže celou situaci od začátku nezvládal a neřešil, vyvolaný konflikt neřešil v rámci svých kompetencí a bez toho, aby situace byla nezvladatelná, byla přivolána Policie ČR. Orgán justiční stráže ve chvíli, když žalobkyně jednací síň opustila dobrovolně, nebyl oprávněn žalobkyni z budovy soudu vykázat, protože ta žádným způsobem nerušila veřejný pořádek ani bezpečnost. Tímto došlo k nezákonnému zásahu, provedení úkonu mimo pravomoci příslušníka justiční stráže, neřešení vzniklého konfliktu a přivolání příslušníků Policie ČR bylo nezákonné. Přivolání Policie ČR v tomto případě nemělo oporu v zákoně.
11. K vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že tvrzení, že byla fyzicky napadena, nikdy z její strany nezaznělo. Jedná se o výmysl žalovaného. Rovněž další tvrzení žalovaného se zcela vymykají tomu, co se skutečně stalo. Žalovaný ve svém vyjádření navazuje na skutečnosti, které se měly odehrát v jednací síni, přičemž samotný zásah se měl týkat pouze jednání činěných příslušníkem justiční stráže po opuštění jednací síně. Sama žalobkyně v žalobě uvedla, že pokud se jedná o události v jednací síni, neshledává důvod na ochranu před nezákonným zásahem. Pokud jde o odkaz žalovaného na § 17 odst. 1 zákona č. 555/1992 Sb., žalobkyně zopakovala, že opustila jednací síň dobrovolně, bez pomoci příslušníka justiční stráže. Žalobkyni nebylo jasné, proč byla tato situace pro příslušníka justiční stráže nezvladatelná a proč mírný konflikt nebyl schopen vyřešit sám, a to tím spíš, že tvrdí, že nebylo nutné použití donucovacích prostředků. Tvrdila, že příslušník justiční stráže zcela pochybil, nesprávně situaci vyhodnotil, konal úkony, o kterých nelze mluvit jako o úkonech zákonných. Činností příslušníka justiční stráže bylo žalobkyni vyzvat k opuštění jednací síně, nikoliv vybízet žalobkyni k tomu, aby opustila budovu soudu, natož přivolat Policii ČR. Orgán justiční stráže tak zcela porušil své pravomoci a povinnosti situaci asertivně vyřešit.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

12. Jelikož se žalobkyně domáhala pouze určení toho, že zásah byl nezákonný, vyšel soud podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Soud při zjišťování skutkového stavu vycházel zejména z dokazování provedeného během ústního jednání, přičemž vzal v potaz jednotlivé argumenty účastníků řízení.
13. Při ústním jednání dne 26. 6. 2023 odkázali účastníci řízení na svá podání, případně jejich obsah zopakovali.
14. Soud během ústního jednání provedl následující důkazy:
Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- písemné vyjádření soudkyně k incidentu na ústním jednání konaném dne 13. 6. 2022 ve věci 36 EVC 10/2019 ze dne 20. 6. 2022, které bylo v dané věci vyžádáno žalovaným při prošetřování stížnosti žalobkyně. Soudkyně uvedla, že na jednání byl proveden výslech žalobkyně jako svědkyně. Po dobu výslechu byla žalobkyně zcela klidná. Žalobkyni bylo k žádosti umožněno setrvat v jednací síni. Následně byly čteny důkazy týkající se cen pronájmu náhradních vozidel. Žalobkyně bez vyzvání vstala a zeptala se, jestli k věci může něco říct. Soudkyně ji upozornila, že se jednání nemůže aktivně účastnit. Poté se žalobkyně posadila a nic nenamítala. Při pokračování dokazování žalobkyně opětovně vstala a sdělila, že k věci musí něco říct. Žalobkyně byla opětovně upozorněna, že se nemůže jednání aktivně účastnit. Žalobkyně se nedala zadržet a začala sdělovat svůj názor na věc. Opětovně byla upozorněna, že ruší jednání a byla dotázána, zda nechce dobrovolně opustit jednací síň. Žalobkyně sdělila, že radši půjde, neboť „*žvásty takové krávy nebude poslouchat*“ a za hlasitého sdělení svého názoru na věc opustila jednací síň. Zhruba za minutu se bez zaklepání vrátila do jednací síně, zůstala stát v blízkosti místa určeného pro výslech svědků a začala opětovně hlasitě a nevybíravými slovy sdělovat svůj nesouhlas s průběhem jednání a prováděním dokazování a poukazovat na dopady události na její život. Žalobkyně vypadala silně rozrušená a ztrácela kontrolu nad svým chováním. Poté, co dokončila „svůj proslov“, opustila jednací síň. Po krátké chvíli se opětovně a bez zaklepání vrátila do jednací síně a hlasitě křičela a používala urážlivé výrazy (směrem k soudkyni a k žalovanému). Z tohoto důvodu jí byla uložena pořádková pokuta 5 000 Kč. V té době žalobkyně působila, že je zcela mimo kontrolu, byla agresivní a nepřestávala křičet. Soudkyně sdělila, že bude nucena přivolat justiční stráž a současně žádala zástupkyni žalobce, zda by se žalobkyni nepokusila uklidnit. Vzhledem k pokračování chování žalobkyně (nekontrolovaný křik a nadávky) a vzhledem k tomu, že se žalobkyni nepodařilo uklidnit, byla přivolána justiční stráž. Příslušník justiční stráže byl požádán, aby bylo žalobkyni zamezeno vstoupit do jednací síně, neboť ruší závažným způsobem jednání. Chování žalobkyně z pohledu soudkyně gradovalo, při přivolání justiční stráže už žalobkyně působila velmi agresivně, zcela mimo kontrolu a soudkyně měla obavu z jejího dalšího jednání i kvůli bezpečnosti osob v jednací síni. Po odchodu žalobkyně sdělila zástupkyně žalobce, že žalobkyně byla ten den rozrušená a vzala si ráno lék Neurol. O této skutečnosti nebyla soudkyně informována. Závěrem doplnila, že výraz „*žvásty takové krávy nebudu poslouchat*“ užila žalobkyně až později. Vzhledem k vypjaté situaci a snaze o její zvládnutí se soudkyně nesoustředila na obsah sdělení žalobkyně a použitých urážlivých výrazů, které soudkyně zaznamenávala spíš okrajově.
- služební záznam nrap. T. L. ze dne 13. 6. 2022. V tomto záznamu nrap. L. uvedl, že v čase 9:56 byl aktivován v jednací síni tísňový hlásič. Při cestě do jednací síně slyšel hluk a viděl na chodbě žalobkyni, která vypadala rozčileně. Soudkyni bylo nrap. L. sděleno, že žalobkyně byla vykázána z jednací síně, neboť narušovala jednání a vstupovala do síně. Soudkyně nařídila, aby bylo žalobkyni zamezeno ve vstupu do jednací síně. Toto dle nrap. L. nešlo vyřešit jiným způsobem než žalobkyni vykázat z budovy soudu. Vzhledem ke stupňující se agresivitě nrap. L. spolu s ppor. K. uznali za vhodné požádat o součinnost Policii ČR. V čase 10:07 se dostavila tříčlenná hlídka Policie ČR, která žalobkyni ztotožnila a vyzvala ji, stejně jako několikrát před tím nrap. L., k opuštění budovy soudu. Toto žalobkyně neucínila a nadále byla agresivní a sprostě nedávala.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- doplnění k služebnímu záznamu ze dne 13. 6. 2022 nprap. T. L. V uvedeném doplnění nprap. L. uvedl, že v momentě, kdy na místo dorazil, na něj žalobkyně cosi pokřikovala. Soudkyně ho informovala, že žalobkyně byla vykázána z jednací síně a i přesto do jednací síně opětovně vstoupila a pokračovala v narušování soudního jednání. Se soudkyní se dohodli, že bude žalobkyni zamezeno v dalším narušování jednání. Po opuštění jednací síně nprap. L. žalobkyni řekl, zda by se mohla uklidnit a nekřičet v budově soudu. Snažil se ji zklidnit, pochopil však, že to není možné, neboť žalobkyně neustále vykřikovala různé nadávky a stížnosti na adresu soudkyně a celého soudního systému. Žalobkyně byla upozorněna, že pokud nezanedchá svého jednání, bude muset opustit budovu soudu. Na to žalobkyně reagovala slovy „Proč bych to dělala? Vy jste se zbláznili, stejně jako ta kráva uvnitř. Ta mě vyhodila z jednací síně, tak tady budu sedět a vy si mě vůbec nevšímejte. Kdo si myslíte, že jste? Mně je nějaká blbá justiční stráž u prdele.“ Po tom nprap. L. požádal žalobkyni o občanský průkaz, neboť se obával, že ji bude muset vyvést za použití donucovacích prostředků. Žalobkyně odmítla prokázat svou totožnost slovy „Zjistěte si, kdo jsem, jak chcete. Nevím, proč bych Vám to říkala, nebo ukazovala občanku. Ať Vám to řekne ta kráva, co to soudí, kdo jsem, ona to moc dobře ví, akorát, že jí jsou všichni u prdele, týhle svini zkurvený. Ale já se tý svině zeptám, proč bych tady nemohla dál sedět.“ Po těchto slovech žalobkyně vstala a razantně se rozešla směrem do jednací síně. Nprap. L. částečně zastoupil žalobkyni cestu tělem a nataženou levou rukou, aby jí zamezil vstup do jednací síně. Žalobkyně do jeho ruky narazila, dále nepokračovala do jednací síně a začala křičet „Co na mě sabáš hajzle jeden? Z tebe musí mít máma radost!“ A usadila se zpět na lavici. Při jednání nprap. L. došlo k fyzickému kontaktu mezi ním a žalobkyní, nicméně primárním účelem nebylo použití donucovacích prostředků, ale fyzický pasivní odpor proti vstupu žalobkyni do jednací síně. Chvilí poté dorazila na místo i ppor. K. a započala s žalobkyní vyjednávat o jejím opuštění budovy soudu. Žalobkyně na to nebrala zřetel, ale po nějaké době, kdy nprap. L. hovořil s Policií ČR a žádal ji o asistenci, se žalobkyně náhle rozhodla, že opustí prostory 2. patra. Žalobkyně se usadila v prostoru u hlavního vchodu, kde se opět začala chovat nepřiměřeně.
- doplnění služebního záznamu ze dne 13. 6. 2022 ppor. Mgr. Š. K. Tato uvedla, že po zaznění tísňového hlásiče z jednací síně se neprodleně dostavil na místo nprap. L., ppor. K. ho sledovala na kamerovém systému. Nprap. L. nejprve krátce hovořil se soudkyní, poté došel k žalobkyni, která seděla na chodbě a rozčileně gestikulovala. Evidentně se domáhala opětovného vstupu do jednací síně. Na tento podnět se dostavila k nprap. L. pomoci řešit celou situaci. Žalobkyně vykřikovala různé nadávky na adresu soudkyně a justiční stráže. S nprap. L. se domluvili na přivolání Policie ČR, což nprap. L. udělal. Mezi tím se ppor. K. snažila žalobkyni uklidnit, což nemělo efekt. Náhle se žalobkyně rozhodla, že opustí prostory 2. patra a s křikem sešla do přízemí, kam ji s nprap. L. doprovodili.
- videozáznam (bez zvuku) předložený žalovaným, který byl pořízen v budově Okresního soudu Praha-východ a který zachycuje dění před předmětnou jednací síní (jednací síní č. 6). Délka záznamu 5:59 min.

15. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:

- Podle § 3 odst. 3 zákona č. 555/1992 Sb. justiční stráž zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství a ministerstva a v jiných místech jejich činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- Podle § 22 odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb. příslušník, který vykonává službu justiční stráže, je oprávněn činit i jiná nezbytná opatření k zajištění pořádku a bezpečnosti v budovách soudů, státního zastupitelství a ministerstva, jakož i v jiných místech činnosti soudu a ministerstva a plynulého a nerušeného průběhu soudního řízení.

16. Soud o podané žaloby uvážil následovně:
17. Úvodem soud sděluje, že v souladu s § 83 s. ř. s. ve spojení s § 22 odst. 3 zákona č. 555/1992 Sb. za žalovaného v návaznosti na označení žalobkyně považoval ředitele Vazební věznice Praha Ruzyně.
18. Soud dále předesílá, že podle § 84 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. V projednávaném případě žalobkyně spatřovala nezákonný zásah v jednání justiční stráže, ke kterému došlo dne 13. 6. 2022. Jedná se tedy o jednorázový zásah, u kterého se lhůta k podání žaloby odvíjí od okamžiku, kdy k uvedenému zásahu došlo, tj. od 13. 6. 2022. Žalobkyně si uvedeného zásahu musela být vědoma, neboť se týkal právě její osoby. Ode dne 13. 6. 2022 tak žalobkyni běžela dvouměsíční lhůta k podání žaloby. Žalobkyně podala žalobu dne 12. 8. 2022, tj. v předposlední den lhůty. V podané žalobě žalobkyně omezila své tvrzení, ve kterém spatřovala nezákonný zásah justiční stráže, pouze na to, že byla obtěžována výzvami příslušníka justiční stráže k odchodu z budovy Okresního soudu Praha-východ. Tedy v podané žalobě žalobkyně spatřovala nezákonný zásah žalovaného pouze ve výzvě příslušníka justiční stráže k odchodu z budovy předmětného soudu. Žádné další jednání justiční stráže žalobkyně v podané žalobě nikterak blíže nepopsala a ani nekonkretizovala. Své tvrzení žalobkyně doplnila až v podání ze dne 6. 10. 2022 (v reakci na vyjádření žalovaného), které bylo soudu doručeno téhož dne. V uvedeném podání žalobkyně rozšířila žalobu o tvrzení, že justiční stráž po žalobkyni požadovala předložit občanský průkaz, a rovněž tvrzení, podle kterého nebyly splněny podmínky pro přivolání Policie ČR, když situace měla být řešena pouze ze strany justiční stráže. Tato dvě poslední tvrzení však žalobkyně učinila po uplynutí lhůty k podání žaloby, a tedy soud se uvedenými tvrzeními, vzhledem k jejich opožděnosti, nemohl blíže zabývat. Zmeškání lhůty k podání žaloby podle § 84 odst. 2 s. ř. s. nelze prominout. Toliko v obecné rovině soud uvádí, že justiční stráž je oprávněna zjišťovat totožnost osob za podmínek upravených v § 22 odst. 1 zákona č. 555/1992 Sb. Požádat o součinnost Policii ČR je pak dle § 22 odst. 8 zákona č. 555/1992 Sb. justiční stráž oprávněna v případě potřeby. Soud doplňuje, že podaná žaloba splňovala všechny náležitosti požadované § 84 odst. 3 s. ř. s., a tedy nebyl dán žádný důvod, pro který by měl přistoupit k výzvě k doplnění žaloby. Na základě shora uvedené soud dospěl k závěru, že má v projednávaném případě pravomoc zabývat se otázkou zákonnosti zásahu justiční stráže, pouze pokud jde o výzvu příslušníka justiční stráže k opuštění budovy Okresního soudu Praha-východ.
19. Skutečnost, že ze strany příslušníka justiční stráže (nprap. T. L.) zazněla výzva adresovaná žalobkyni k opuštění budovy Okresního soudu Praha-východ, není mezi smluvní stranami sporná. Tato skutečnost vyplývá nejen z vyjádření účastníků řízení, ale i z provedeného dokazování (viz např. služební záznam nprap. T. L. ze dne 13. 6. 2022).
20. Sporná otázka se tak mezi účastníky omezuje na posouzení, zda byl v projednávaném případě dán důvod k výzvě adresované žalobkyni, aby opustila budovu Okresního soudu Praha-východ. Soud dospěl k závěru, že příslušník justiční stráže nepochybil, když žalobkyni vyzval k opuštění budovy předmětného soudu. Z provedeného dokazování, konkrétně z vyjádření soudkyně ze dne 20. 6. 2022 vyplynulo, že jednání soudu ve věci sp.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zn. 36 EVC 10/2019 žalobkyni velmi rozrušilo, když opakovaně vstupovala do jednací síně, křičela a používala urážlivé výrazy. Dle soudkyně žalobkyně působila agresivně a zcela mimo kontrolu. Z uvedeného důvodu soudkyně výslovně požádala justiční stráž, aby bylo žalobkyni zabráněno v opětovném vstupu do jednací síně, neboť ruší závažným způsobem jednání. Skutečnost, že žalobkyně byla agresivní a že hlasitě vulgárně nadávala, vyplývá i ze služebního záznamu nrap. L. a z jeho doplnění. Silné rozrušení žalobkyně je ostatně podloženo i videozáznamem, který soud provedl u ústního jednání. Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že videozáznam je bez zvuku. Soud poukazuje zejména na část, kdy žalobkyně podruhé vstoupila do jednací síně a rovněž na části bezprostředně následující. V tomto okamžiku videozáznam jednoznačně zachycuje, že žalobkyně, aniž by byla příslušníkem justiční stráže jakkoliv oslovena, na příslušníka justiční stráže při jeho příchodu a vstupu do jednací síně rozčileně pokřikuje, když následně i průbojně vstává z lavice. Žalobkyně pak vzrušenou komunikaci s příslušníkem justiční stráže navazuje i bezprostředně po jeho odchodu z jednací síně, když je současně její slovní vyjádření doprovázeno razantními gesty rukou. Žalobkyně se sice následně opětovně posadí na lavici, avšak takřka okamžitě energicky vstává a znovu se pokouší vstoupit do jednací síně. Ve vstupu do jednací síně je jí zabráněno příslušníkem justiční stráže. Následně se rozproudí debata mezi příslušníkem justiční stráže a žalobkyní, která je ze strany žalobkyně opětovně doprovázena výraznými gesty a rozčilenými pohyby hlavou. Na základě shora uvedeného nelze přisvědčit opakovaným tvrzením žalobkyně, že nic nedělala a nikoho nevyrušovala. Tomuto tvrzení neskýtá provedené dokazování žádný podklad. Naopak soud dospěl k závěru, že příslušník justiční stráže nepochybil, když žalobkyni vyzval k odchodu z budovy Okresního soudu Praha-východ. Soud má za to, že za dané situace, tj. silně rozrušeného stavu žalobkyně doprovázeného hlasitými pokřiky, které měly vulgární charakter, vzrušené gestikulace a opětovné snaze žalobkyně vstoupit do jednací síně, ze které byla již vykázána, žalobkyně své jednání plně nekontrolovala. Příslušník justiční stráže tak využil nejmírnějšího prostředku, kterým bylo možno zajistit odpovídající podmínky jednání vedeného u předmětného soudu pod sp. zn. 36 EVC 10/2019, o které byl ze strany soudkyně požádán, tj. klidný a nerušený průběh jednání, který žalobkyně opakovaně rušila, a dále pořádek v soudní budově.

21. Soud tedy uzavírá, že příslušník justiční stráže, který rozrušenou žalobkyni, jež opakovaně narušovala jednání ve věci vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 36 EVC 10/2019, hlasitě používala neslušné výrazy a snažila se přes výzvu soudkyně, aby nerušila průběh jednání, opětovně dostat do jednací síně, tedy plně nekontrolovala své jednání, vyzval k opuštění budovy předmětného soudu, konal plně v rámci svých pravomocí daných mu § 3 odst. 3 ve spojení s § 22 odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba žalobkyně na ochranu před nezákonným zásahem není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložení náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. června 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.